

**PASTORALA SANCTITĂȚII SALE KIRIL,
PATRIARHUL MOSCOVEI ȘI A ÎNTREGII RUSII
LA ÎNVIEREA DOMNULUI 2013**

*“Dar să dăm mulțumire lui Dumnezeu, Care ne-a dat biruința prin
Domnul nostru Iisus Hristos! “*

(1 Corinteni 15,57)

**Arhipăstorilor, păstorilor, diaconilor, monahilor și tuturor fiilor
duhovnicești ai Bisericii Ortodoxe Ruse**

**Preasfințiți Arhipăstori, cinstiți slujitori și nevoitori, iubiți întru
Hristos frați și surori!**

În această măreață și luminoasă zi, Vă felicit din toată inima cu ocazia Paștilor Domnului și Vă salut pe toți și pe fiecare în parte cu salutul sfânt:

HRISTOS A ÎNVIAT!

Anume aceste cuvinte cu care de-a lungul veacurilor oamenii se salută în timpul luminoaselor zile ale Sfintelor Paști, ce mărturisesc lumii despre realitatea evenimentului care a avut loc acum două mii de ani, conțin o forță interioară colosală. Ele sunt vestea biruinței, îndemnul spre bucurie, urarea de pace, speranța și alinarea pentru fiecare om.

Cel, Care a fost născut din Preacurata Maică, Cel, Care a suferit mult și fără de vină, răstignit și mort pe cruce între doi tâlhari, Cel, Care primul dintre toți oamenii a înviat din morți – Acela „S-a sculat precum a zis” (Matei 28,6). Mormântul este gol. Acolo a rămas doar giulgiul în care a fost învelit trupul Său. Femeile mironosițe, venind la locul înmormântării Domnului „dis-de-diminează... pe când răsărea soarele” (Marcu 16,2), nu l-au găsit acolo pe Iisus, or nici piatra care

închidea peștera, nici straja care o păzea, nici moartea însăși nu au putut sta împotriva măreției și puterii Dumnezeului celui Viu. „Iadul și-a mărit de două ori lăcomia lui, căscat-a gura sa peste măsură” (Isaia 4,14) – iadul dezlănțuit s-a pregătit deja să-L înghită pe cel mai temut dușman al său, dar în loc de aceasta a înțepenit de frică, pentru că a fost luminat de razele Dumnezeirii. Hristos a nimicit putreziciunea și a distrus moartea.

Prin intermediul primului om, care nu a ascultat de Creator și s-a îndepărtat astfel de Izvorul vieții veșnice, în lume a intrat răul și păcatul a început să împăratească printre oameni. Hristos – „Adam cel de pe urmă” (1 Corinteni 15,45) – a biruit moartea duhovnicească, sufletească și trupească. „Precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia”, – mărturisește Apostolul Pavel (1 Corinteni 15,22). Tot ce am pierdut prin primul Adam, am primit din nou prin Hristos. Paștele Domnului – este într-adevăr cel mai dar al iconomieii Dumnezeiești (Sf. Teodor Studitul).

Depășind îndepărtarea omului de Creator, Mântuitorul ne-a dăruit șansa unirii cu El. După cuvintele Cuviosului Ioan Damaschin, prin Crucea lui Hristos „am primit în dar învierea, <...> sunt deschise porțile raiului, natura umană a fost așezată de-a dreapta lui Dumnezeu și noi am devenit copii și moștenitori ai Domnului” (*Expunerea exactă a credinței ortodoxe*, vol. 4). Astfel cu toții suntem chemați să ne facem vrednici de acest dar.

Fiul lui Dumnezeu, primind trup omenesc, a devenit asemeni nouă, doar fiind fără de păcat. Prin viața Sa pământească și patimile de pe cruce, El a arătat un exemplu de smerenie desăvârșită și ascultare față de Tatăl Ceresc, un exemplu de luptă cu ispitele și deșertăciunile, iar prin învierea Sa a sfărâmat cătușele păcatului și ne-a dat puteri și arme pentru a învinge răul. Anume în timpul unei astfel de lupte omul crește spiritual și devine o personalitate liberă din punctul de vedere al moravurilor.

Trăim într-un timp în care libertatea este interpretată ca permisivitate absolută. Mulți cred sincer că doar puterea și bogăția, sănătatea și puterea fizică pot să aducă eliberarea și concurând în slujirea idolilor acestui veac, de multe ori pierd cel mai important lucru – adevăratul sens al existenței. Mântuitorul cel înviat din morți, dăruindu-ne libertatea, ne-a descoperit acest sens, care constă în cunoașterea Adevărului (vezi Ioan 8,32), în viață cu Dumnezeu.

Nimicind moartea trupească, Hristos ne-a promis viața veșnică, dar nu ca o continuare infinită a căii pământești, ci ca o transformare a toată ființa omenească, când trupul însuși primește capacități noi. În Învierea Domnului apare în mod tainic prototipul învierii noastre viitoare. În Împărăția Cerului care va să vină, unde nu va fi nici moarte, nici boală, nici despărțire și chiar nici timp, va șterge Domnul orice lacrimă din ochi (vezi Apocalipsa 21,4) și bucuria va fi fără de sfârșit, iar dragostea – veșnică. Biruința Domnului asupra morții ne dă tuturor speranța de neclintit că și noi urmându-I Lui la cea de a doua slăvită Venire, vom învia pentru o viață nouă – o viață de comuniune neîncetată cu Dumnezeu.

Să împărtășim deci bucuria învierii lui Hristos cu toți cei care au nevoie de atenție și grijă: cu bolnavii, bătrânii, suferinzii, deznădăjduiții, întemnițați și sărmanii. Și asemenea Sfinților Apostoli – martori ai Învierii, cu credință și îndrăzneală să aducem celor apropiați și îndepărtați marea veste că cu Adevărat a înviat Hristos! Amin.

+ KIRIL,

PATRIARHUL MOSCOVEI ȘI AL ÎNTREGII RUSII

Moscova, 2013